

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 57	Utgitt 14 november	1942
Innhold.		Side
Skr.	om at brannloven gjøres gjeldende for Asker bygningsdistrikt	913
»	om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for Bud bygnings- og branndistrikt	913
»	om tvungen avståelse av bruksrett til husrom i Tune ..	914
»	om tillegg til lukningsvedtekten for utsalgsteder i Harstad	914
Lov	om utvidelse av grensene for Hønefoss	914
»	om brigde i lov om folkeskolen på landet	917
»	om forandring i lov om folkeskolen i kjøpstedene	917
»	om endring i lov om fortrinsrett for visse fordringer ..	917
»	om salg og omsetning av ull	918
»	om endring i lov om sparebanker	919
Mpr.	besl. om bemyndigelse for fiskeridirektøren til å gi påbud om salting i fiskefartøyer av sild til mel- og oljeproduksjon	920
Skr.	om regulering av og byggevedtekter for Ankenesstrand	920
»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Singsås	922
»	om regulering av og byggevedtekter for et område mellom fjorden — Fillipstadvegen, Munkedamsvegen, Parkvegen m. v. i Oslo	922
»	om do. do. for et område mellom Ringeriksgata, Carl Berners plass, Christian Michelsens gate i Oslo	925
»	om do. do. av et område mellom Kirkevegen, Valkyrjegata, bygrensen m. v. i Oslo	925
»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Skjervøy	926
Lov	om rett for kommuner til å kreve avstått bruksrett til husrom m. v.	926
Skr.	om tvungen avståelse av bruksrett til husrom i Stokken	931
»	om do. av do. i Vågan	931

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

3 novbr.

Herved gjøres lov om brannvesenet av 15 august 1908 gjeldende for Asker bygningsdistrikt, Akershus fylke.

Samtidig godkjennes i henhold til brannlovens § 67, jfr. § 15, vedtak av ordføreren om at antallet av feiinger pr. år skal være 3.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

3 novbr.

Herved gjøres lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og lov om brannvesenet av 15

3 novbr. august 1908 gjeldende for Bud byggnings- og branddistrikt, Møre og Romsdal fylke.

Distriktet har følgende grenser:

Linjen tar sin begynnelse i sjøen i sør, ved prestegårdens havnehage og ved Lars Sundsbøs eiendom, går i nordøstlig retning, følger havnehagens gjerde til utgarden ved gården Korsmyren, gnr. 41 bnr. 2, i Bud, her bryter linjen i nordvestlig retning og følger utmarksgjerdet til sjøen ved Laugerhaug i nord for gården Ivergård, gnr. 39 bnr. 1, i Bud. Herfra følges sjøen tilbake til utgangspunktet.

3 novbr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsetter departementet at Tune herred, Østfold fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen herredets grenser.

3 novbr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Herved stadfestes det vedtak som ordføreren i Harstad har gjort 16 oktober 1942 om tillegg til lukningsvedtekten for utsalgsteder i Harstad.

Tillegget tas inn som § 5 i vedtekten og får slik ordlyd:

§ 5. Samtlige utsalgsteder skal på hverdager med de unntak som følger av § 1 a, 6 punktum, og § 2 a, 5 punktum, holdes åpne fra kl. 9 til kl. 16.

Når 1 og 17 mai faller på en hverdag skal det holdes åpent fra kl. 9 til kl. 10.

§§ 5, 6 og 7 i den no gjeldende vedtekt blir etter dette henholdsvis §§ 6, 7 og 8.

Endringen trer i kraft fra og med 7 desember 1942.

5 novbr. **Lov om utvidelse av grensene for kjøp-**
Nr. 1. **staden Hønefoss.**

§ 1. Fra 1 juli 1943 overgår til kjøpstaden Hønefoss de deler av Norderhov herred som ligger mellom kjøpstadens nuværende grenser og følgende nye grenselinjer:

a. *På Vesterntangen.* Den nye bygrense går fra Randselva gjennom et fast punkt, som seinere blir å bestemme og merke på elvas søndre bredd, til nordvestre grensehjørne for eiendommen Maili, gnr. 95 bnr. 49. Herfra følger den eiendomsgrensen mellom Maili og Hønefoss og Norderhov kommuners felleseieendom (sykehustomten) til sørvestre grensehjørne for Maili, hvorfra den går i rett linje til det punkt på

nordre side av vegen opp til Kværums eiendom som ligger i 5 novbr. forlengelsen av grensegjerdet for Hønefoss kommunes eiendom sør for denne veg. Bygrensen følger så nevnte grensegjerde i en lengde av 48 meter og går derfra i rett linje til det punkt på nordre side av den eventuelt utvidete riksveg hvor den østre grense for Hønefoss kommunes eiendom støter til riksvegen. Herfra følger bygrensen den eventuelt utvidete riksvegs nordre side vestover til den treffer retningen av grensegjerdet mellom eiendommen Støa nordre, gnr. 95 bnr. 4 og 7, og Svingen, gnr. 95 bnr. 22. Bygrensen følger så nevnte eiendomsgrense (grensegjerde) til et punkt som ligger 40 m sønnafor gjerdet langs riksvegens søndre side. Fra dette punkt går den, under en vinkel av 138° mot bysiden, ut i Storelva til den gamle bygrense.

b. *På begge sider av Hønegata.* Den nye bygrense går fra det punkt nordenfor jernbaneundergangen i Rabbavegen hvor den nuværende bygrense skjærer jernbanens gjerde på den side av jernbanelinjen Hønefoss—Roa som vender mot byen. Herfra følger den grensen for jernbanens grunn mellom Hønen og Hov, går så langs denne eiendomsgrense ut i Randselva og følger dennes djupål nedover til den nuværende bygrense ved utløpet av «Bekkestubekken».

§ 2. Den nye grenselinjen etter § 1 skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer oppnevnt av Innenriksdepartementet. Åstedsforretningen stadfestes av Innenriksdepartementet.

§ 3. De deler av Norderhov herred som ifølge § 1 legges til kjøpstaden Hønefoss, skal fra utskillelsen gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dette skal dog ikke ha noen virkning på den odelen som 30 juni 1943 måtte hvile på jord som ved denne lov overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De personer som 1 juli 1943 er bosatt på de strekninger som etter § 1 overføres til kjøpstaden Hønefoss, skal med hensyn til bestemmelsene i kommunelovgivningen om ervervelse og bruk av stemmerett og rett og plikt til å ta imot oppnevning til kommunale verv anses som om de har vært bosatt i kjøpstaden i den tid de har bodd på disse strekninger.

§ 5. De personer som 1 januar 1943 har bopel innen de strekninger som ifølge § 1 overføres til kjøpstaden Hønefoss, anses ved skattelikningen for budsjettåret 1 juli 1943 til 30 juni 1944 med hensyn til skatteplikt som bosatt i kjøpstaden.

Utlikningen av kommuneskatt til den utvidete bykommune og av statskatt for budsjettåret 1 juli 1943 til 30 juni 1944 skal foregå ved likningsmyndighetene i Hønefoss og etter

5 novbr. de regler som gjelder for Hønefoss i medhold av skattelovgivningen Nr. 1. ningen for byene.

Finansdepartementet fastsetter for denne likningen de endringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelsen av likningen.

§ 6. De i Norderhov herred hjemstavnsherrettede personer som 1 juli 1943 bor — eller om de da var flyttet fra herredet — har hatt sin siste bopel i herredet innen det område som overgår til kjøpstaden, skal ha sin fattighjemstavn i kjøpstaden hvis de er flyttet til dette område før 1 juli 1942.

§ 7. De som 1 juli 1943 i medhold av gjeldende lovgivning driver håndverksnæring på de strekninger som etter § 1 går over til kjøpstaden Hønefoss, skal ha rett til på disse å fortsette den næring de har drevet. For å kunne nyte denne rett må de melde seg for politimesteren i Ringerike innen 1 september 1943.

Handelsdepartementet gir de nærmere forskrifter som finnes nødvendige etter denne bestemmelse.

§ 8. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe de forføyninger med hensyn til omregning av de geistlige tjenestemenns lønninger i de to kommuner som nærværende lov måtte nødvendiggjøre.

§ 9. Byplan, stadfestet 9 mai 1940 for deler av de strekninger som etter § 1 innlemmes i kjøpstaden Hønefoss, fortsetter å gjelde til den måtte bli endret i samsvar med bestemmelsene i § 28 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924.

De alminnelige bygningsvedtekter for Hønefoss blir gjeldende også for de strekninger som innlemmes i byen.

§ 10. På de strekninger som etter § 1 innlemmes i kjøpstaden Hønefoss, skal det inntil Innenriksdepartementet annerledes bestemmer, være tillatt å oppføre trebygninger etter de regler som gjelder for trebebyggelse i visse strøk av byen, for såvidt det ikke ved byplan, stadfestet 9 mai 1940, er fastsatt andre regler.

§ 11. Bygninger på de strekninger som etter § 1 innlemmes i kjøpstaden Hønefoss, nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på de innlemmete strekninger, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges brannkasse.

Oslo 5 november 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Lov om brigde i lov frå 16 juli 1936 om 5 novbr. folkeskulen på landet med seinare til- Nr. 2. leggslov.

I lov frå 16 juli 1936 om folkeskulen på landet skal § 25 nr. 3, fyrste leden, heretter lyda slik:

Ingen kan verta tilsett i heil post i folkeskulen, fast eller på oppseiing, før han har fylt 20 år. Dessutan trengst vitnemål om at søkjaren har avgangsprøva frå ein lærarskule. Frå det siste vilkåret kan Kirke- og undervisningsdepartementet etter tilråding frå overtilsynet gjera unnatak, når søkjaren har greitt avgangsprøva ved Statens lærarkurs.

Oslo 5 november 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Lov om forandring i lov av 16 juli 1936 om 5 novbr. folkeskolen i kjøpstedene med senere til- Nr. 3. leggslover.

I lov av 16 juli 1936 om folkeskolen i kjøpstedene skal § 26 nr. 3, første ledd, heretter lyde således:

Ingen kan bli ansatt som lærer i fullstendig post i folkeskolen, fast eller på oppsigelse, før han har fylt 20 år. Dessuten kreves vitnesbyrd om at søkeren har bestått en ved lov fastsatt avgangsprøve fra en lærerskole. Fra det siste vilkåret kan Kirke- og undervisningsdepartementet etter tilråding fra overtilsynet gjøre unntak når søkeren har bestått avgangsprøve ved Statens lærerkurser.

Oslo 5 november 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Lov om endring i lov om fortrinnsrett 5 novbr. for visse fordringer av 31 mai 1912. Nr. 4.

I.

I lov av 31 mai 1912 om fortrinnsrett for visse fordringer skal følgende bestemmelse lyde:

§ 1 nr. 1 litr a.

Fordringer på skatt som etter inntekt og formue utliknes til stat og kommune, fordringer ifølge skatteloven for landet §§ 31, 32 og 114 og skatteloven for byene §§ 26, 27 og 106 og fordringer på alderstrygdavgift og krigspensjningsavgift, for så vidt skattens eller avgiftens (i tilfelle

5 novbr. siste termins) forfallstid ikke ligger lenger tilbake enn 3 år
 Nr. 4. før konkursens åpning eller — for dødsbos vedkommende —
 før skyldnerens død.

§ 1 nr. 1 litra c.

Fordringer på trygdeprenie i henhold til lovene om ulykkestrygd for industribereidere m. v., for fiskere og for sjømenn samt om syketrygd og forordningene om trygd mot arbeidsløshet og om krigspensjonering for sivilpersoner — alt for så vidt ytelsens forfallstid ikke ligger lenger tilbake enn 2 år, regnet fra konkursens åpning eller — for dødsbos vedkommende — fra skyldnerens død.

II.

Denne lov kommer ikke til anvendelse i boer som er tatt under konkurs- eller skiftebehandling før lovens ikrafttreden.

Oslo 5 november 1942.

Q u i s l i n g.

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

5 novbr. Lov om salg og omsetning av ull.

Nr. 5. § 1. Enhver produsent av ull er forpliktet til å selge og levere til omsetning hele produksjonen av ull. Ved produsent forstås enhver eier av sau. Er det en annen enn eieren som har sauen i besittelse, regnes besitteren som produsent.

Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger bestemmer det kvantum ull pr. husstandsmedlem som produsentene kan beholde til eget bruk (frikvantum).

§ 2. Ullen skal leveres til Norges Kjøtt- og Fleskecentral, avdeling for ull (N.K.F.), ved dens mottakerstasjoner.

§ 3. Ull som leveres til mottakerstasjonene avregnes av N.K.F. etter de til enhver tid gjeldende priser for ull.

Hvis ikke annet er bestemt, skal ull klassifiseres.

§ 4. Ullvarefabrikker har adgang til å ta imot til leiearbeid direkte eller gjennom mellommenn det kvantum ull som produsentene har fått adgang til å beholde til eget bruk etter § 1, 2 ledd.

§ 5. Landbruksdepartementet kan bestemme at importør av ull, og av varer, tilvirket av ull, skal kunne pålegges å kjøpe en fastsatt mengde norsk ull i forhold til den mengde ull og varer, tilvirket av ull, som han har innført til riket.

Landbruksdepartementet avgjør hvem som etter denne bestemmelse er å anse som importør, og avgjør likeledes med endelig virkning hva som forstås med varer tilvirket av ull.

§ 6. Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger utferdiger de nærmere bestemmelser til utfylling og gjen-

nomføring av denne lov og til kontroll med overholdelsen av den. 5 novbr.
Nr. 5.

Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger kan videre gi bestemmelser om mottaking, klassifisering og oppgjør for ull levert til leiarbeid.

§ 7. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne lov, eller bestemmelser utferdiget i medhold av den, eller som medvirker til det, straffes med bøter inntil kr. 50 000 eller fengsel inntil 6 måneder, eller med begge deler. Som medvirker anses også den som mottar til leiarbeid eller erverver mot vederlag ull i strid med loven.

Er overtredelsen begått under utøving av næring på egne eller andres vegne, kan retten til å utøve næringen fradømmes den skyldige for en tid av inntil 5 år.

Har noen overtrådt bestemmelsene i denne lov, kan de ting overtredelsen gjelder, herunder varer tilvirket av ull, inndras ved dom uansett hos hvem de finnes eller av hvem de eies. Kan tingene ikke inndras, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige eller den han har handlet på vegne av. Inndraing etter foranstående bestemmelser er ikke straff.

§ 8. Denne lov trer i kraft 1 januar 1943. Fra samme tid oppheves kapitel I og VII i forskrifter om omsetning av norsk ull m. v. fastsatt av Administrasjonsrådet 23 juli 1940 og Forsyningsdepartementets endringsforordninger av 7 august 1941 og 19 august 1942.

Oslo 5 november 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Lov om endring i lov om sparebanker av 5 novbr.
4 juli 1924. Nr. 6.

Lov om sparebanker av 4 juli 1924 § 31, post b, annet punktum, skal lyde:

Obligasjoner som er utstedt av kredittforeninger, antas også, forutsatt at kredittforeningen bare yter lån mot pant i fast eiendom

- 1) på første prioritet eller med prioritet etter statskassen, Hypotekbanken eller en offentlig stiftelse eller etter stedsevarende avgifter, samt, når kommunegaranti erholdes, etter føderåd,
- 2) på annen eller dårligere prioritet, dersom foreningens lånegrense ligger innenfor 75 % av verditakst, dog således

- 5 novbr. at den samlede bokførte verdi av obligasjoner av den
Nr. 6. under dette nummer nevnte art ikke til noen tid må overstige en tiendedel av sparebankens fond.

Oslo 5 november 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Prytz.

R. J. Fuglesang.

- 5 novbr. **Ministerpresidentens beslutning om bemyndigelse for Fiskeridirektøren til å utferdige påbud om salting (saltstrøing) ombord i fiske- og føringsfartøyer av sild som skal anvendes til sildemel- og sildoljeproduksjon.**

I medhold av § 1 i lov om kvalitetskontroll med fisk og fiskeprodukter m. v. av 25 juni 1937 bestemmes:

I.

Fiskeridirektøren kan når det anses nødvendig for å hindre kvalitetsforringelse av sild som skal anvendes til sildemel- og sildoljeproduksjon, utferdige påbud om salting (saltstrøing) av silden ved fangstens opptakelse ombord i fiske- og føringsfartøyer.

Påbudet kan gjøres gjeldende for et bestemt tidsrom og begrenses til bestemte distrikter.

Fiskeridirektøren treffer de nærmere bestemmelser om gjennomføring av påbudet og kontrollen med dets overholdelse.

Oslo 5 november 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

- 5 novbr. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**
Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Ankenes herred, Nordland fylke, 8 oktober 1942 om regulering av Ankenesstrand bygningsdistrikt.
Samtidig er stadfestet ordføreren vedtak om vedtekter i forbindelse med reguleringen.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Det regulerte område er på planen vist ved reguleringsgrense. Innenfor denne begrensningsslinje skal bebyggelsen plasseres i forhold til gater og plasser som angitt på planen.

§ 2. Bebyggelsen kan oppføres av tre innenfor rammen 5 novbr. av bygningslovens bestemmelser for trebygninger. Foruten til beboelse kan bygninger angitt på planen som forretningsbebyggelse innres til forretninger, kontorer, håndverksbedrifter og annen virksomhet som ikke vil medføre ulemper for naboene. Industri kan bare plasseres i det område som i planen er angitt som industriområde. Den øvrige bebyggelse kan bare anvendes til beboelse.

§ 3. Bygningene skal oppføres i 2 fulle etasjer hvor dette er vist på planen. Bebyggelsens høyde regnet fra grunnens planerte nivå etter bygningsrådets bestemmelse må ikke være større enn 7,5 m for murbygning og 7 m for trebygning. Ens byggehøyde bør gjennomføres for samme byggeflukt.

§ 4. Bygningene skal ha sadeltak eller valmtak. Innredning på loft tillates ikke. Takvinkelen fastsettes til ca. 30°. Takoppbygg tillates ikke, heller ikke nedskjæring i takflaten for stående vindu. Ens takform skal gjennomføres for samme byggeflukt.

§ 5. Ingen tomt må bebygges med mer enn $\frac{1}{3}$ av arealet innenfor den regulerte gatelinje. Ved bebyggelse av tomt som ikke støter til regulert gate avgjør bygningsrådet hva som skal regnes for regulert gatelinje.

§ 6. Enhver bygning skal ha en avstand fra nabogrense svarende til bygningens halve høyde regnet fra høyeste punkt av den vegg som vender mot nabo, dog minst 4 m. Samlet avstand mellom nabohus skal være minst 10 m. Mindre uthus kan dog tillates i mindre avstand. Likeledes kan 2 naboer tillates å bygge uthus mot felles tomtegrense, når uthusene utformes arkitektonisk tilfredsstillende og slik at de virker som ett hus.

§ 7. Uthus til sånt bruk som godkjennes av bygningsrådet kan oppføres med grunnflate inntil $\frac{1}{3}$ av hovedbygningens og med gesimshøyden fra planert terreng ikke over 3 m. Uthus bør helst knyttes til hovedbygningen som fløy eller sidebygning og må gis en fasadebehandling som harmonerer med hovedbygningen. Bygningsrådet kan innen bygningslovens ramme dispensere fra bestemmelsen om uthusets størrelse hvor det av jordbrukshensyn anses påkrevd. Bygningsrådet kan tillate innredning av garasje for høyst 2 automobiler på samme tomt. Garasjen skal sammenbygges med uthuset.

§ 8. Bebyggelse av en tomt må ikke finne sted med mindre det til eiendommen fører opparbeidet og av bygningsrådet godkjent veg, i tilfelle forsynt med kloakk.

§ 9. Forhager og grøntanlegg skal beplantes på en tiltalende måte. Det kan kreves innlevert situasjonsplan med

5 novbr. angivelse av beplanting, tørkeplasser, plass for søppelkasse og liknende.

§ 10. Eiendommene skal innhegnes på sånn måte som bygningsrådet godkjenner. Gjerder i samme gateflukt skal ha mest mulig ensartet konstruksjon, høyde og farge. Gjerdehøyden må ikke være over 1,20 m. Naboer kan sløyfe gjerde i tomtegrense. Oppsettes gjerde mellom nabotomter, skal det ikke være høyere enn gjerde mot gate.

§ 11. For de i reguleringsplanen angitte offentlige bygninger kan tillates større høyder og bygningsdybde enn angitt for bebyggelsen for øvrig, såfremt dette etter bygningsrådets skjønn ikke er til skade for helhetsvirkningen av strøket, og bygningen kan få en utforming som harmonerer med den øvrige bebyggelse. Saker av denne art skal dog forelegges departementet til godkjennelse.

§ 12. Mindre vesentlige endringer av reguleringsplanen kan foretas i samsvar med bygningslovens § 28, punkt 2, men bare etter samtykke fra Innenriksdepartementets Gjenreisingsavdeling eller av den som bemyndiges dertil.

§ 13. Etter vedtektenes ikrafttreden er det ikke tillatt ved private servitutter å etablere forhold som er i strid med disse vedtekter.

§ 14. Bygningsrådet skal ved sin behandling av byggeanmeldelsene ha for øye at bebyggelsen får en god form og materialbehandling, og at bygninger i samme kvartal eller gateflukt får en mest mulig ensartet og harmonisk utforming med hensyn til fasadebehandling, takform, takvinkler og materialbehandling.

5 novbr. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Herved stadfestes vedtak av 14 oktober 1942 av ordføreren i Singsås herred, Sør-Trøndelag fylke, som i medhold av § 3, 2 ledd, i lov nr. 4 av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund bestemmer at enhver eier eller besitter av hund i herredet skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Bestemmelsen skal ikke gjelde for hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter.

6 novbr. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes, med de forbehold som er tatt vedrørende ekspropriasjon av grunn tilhørende staten, vedtak av ordføreren i Oslo 27 august 1942 om regulering av området mellom fjorden—Fillipstadvegen, Munkedams-

vegen, Parkvegen, Observatoriegata, Bygdøy allé, Nils Juels gate, Frognervegen, Drammensvegen, Stortingsgata, Wessels plass, Prinsens gate, Strandgata, Tollbugata, Fred. Olsens gate, en linje trukket langs havnelagerets sørside ut til fjorden.

Følgende områder er ikke omfattet av reguleringen:

1. Akershusområdet, angitt på reguleringskartet med streket rød linje.
2. Et område ved Revierbryggen, angitt ved streket blå linje.
3. Vestbanegårdens område mellom Dokkvegen—Munkedamsvegen—søndre gatelinje for Løkkevegens forlengelse—Rådhusplassen.
4. Området mellom Stortingsgata—Ruseløkkvegen—Cort Adelers gate—Munkedamsvegen—søndre gatelinje for Løkkevegens forlengelse—Roald Amundsens gate—Stortingsgata.

Samtidig har departementet stadfestet vedtekter for det regulerte område vedtatt av ordføreren 27 august 1942.

Vedtektene lyder så:

§ 1.

- A. Det tillates med de nedenfor under punkt B nevnte unntak bare oppført bygninger bestemt for boliger eller forretningslokaler, forutsatt at disse ikke er i strid med bygningsvedtektenes § 63, 1. Det er dessuten adgang til oppførelse av stall, garasjer eller liknende bebyggelse til oppbevaring av driftsmidler.
- B. Unntatt fra foranstående er arealer som er avsatt til:
 1. Offentlig bebyggelse så lenge de disponeres til dette bruk, på reguleringsplanen mrk. «Off. bebygg.».
 2. Industriebbyggelse på reguleringsplanen merket med gult.

På tomter, hvor det finnes eldre industrianlegg av nevneverdig betydning, kan bygningsrådet tillate videre utbygging av disse, selv om de ikke er beliggende på de foran nevnte arealer.

§ 2. All ny bebyggelse skal oppføres i de vedtatte bygge- linjer. Hvor indre bygge- linjer ikke er angitt er bebyggelsens dybde begrenset ved bygningsvedtektenes bestemmelser.

Side- og bakbygninger tillates oppført i sånn utstrekning at bygningsvedtektenes krav til lys og luft for oppholdsrom for mennesker tilfredsstilles. Denne bebyggelses høyde må ikke overstige det tilhørende gårdsroms bredde (dybde). Hvor flere gårdsrom støter til hinannen og er sikret mot bebyggelse, skal bygningsrådet kunne beregne høyden i forhold til disses sammenlagte utstrekning.

6 novbr.

Uansett foranstående kan bygningsrådet tillate at no eksisterende bebyggelse som er oppført før disse vedtekters ikrafttreden og som ikke er oppført i byggelinjene undergis sånn om- eller tilbygging som bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter i øvrig tillater, såfremt bygningsrådet ikke mener at disse arbeider må betegnes som hovedombygging, eller er til hinder for byplanens gjennomførelse.

§ 3. Bygningene skal oppføres til den største gesimshøyde, som er fastsatt ved byplanen. Hvor det ikke er anført gesimshøyder eller etasjeantall skal bebyggelsen oppføres til den største høyde som er tillatt etter vedtekt til bygningslovens § 71.

Over gesimsen kan, eventuelt skal, oppføres overetasjer i sånt antall og innenfor den vinkel, som er anført på reguleringsplanen. Hvor intet er anført om takvinkelen skal overetasjen ligge innenfor en hellingsvinkel på 45°. Mellom overetasjen og gesimsen skal taket være flatt, taket for øvrig skal være flatt med en hellingsvinkel på maksimum 10°.

§ 4. Bygningene skal på alle fra gate synlige sider (heriblant også branngravler, for så vidt disse ikke er dekket av nabohus) ha fasademessig utstyr. De forskjellige bygningers ytre skal for sammenhørende bygningsgrupper være i det vesentlige i samsvar med hinannen, utført i noenlunde ensartete materialer og farge, samt — så vidt mulig — med gjennomgående gesims- og mønehøyder, like og sammenfallende takformer og harmoniserende arkitektur.

§ 5. Hvor det er regulert tilbaketrukket byggelinje skal eiendommene mot gate innhegnes med åpent «parkgjerde» av høyst 0,50 m høyde. Herfra kan unntak gjøres ved vedtagelse av en felles plan for større sammenhengende områder. Innhegningen skal være av samstemmende utseende og materialer for sammenhengende områder.

Bygningsrådet kan fastsette bestemmelser for opparbeidelse av åpent område mellom bygningsblokker. Det kan også forlange at det til dekning av innblikk fra gata oppføres murt eller støpt innhegning av minst 1,80 m høyde i linjen mellom gatefasadene.

§ 6. Uansett foranstående gjelder for nedennevnte følgende

Særbestemmelser.

(På byplanen anført S.B.)

9. Bebyggelsen mot Fridtjof Nansens plass skal ha 2 etasjers oppbygg over hovedgesimsen med ubrutt fasadevegg 2 m innenfor gatelinjen.

10. Fasaden langs Drammensvegens sørside mellom Obser- 6 novbr.
vatoriegata og Cort Adellers gate skal utføres etter en
samlet, felles plan, tiltrådt av alle grunneiere.

Den i byplanen regulerte gesimshøyde og byplanved-
tektens bestemmelse i § 3 er ikke obligatoriske, men ge-
simshøyden er fastsatt som maksimumshøyde.

11. I havneområdet er den under § 3 nevnte gesimshøyde ikke
obligatorisk idet de tall som er fastsatt i byplanen an-
gir de største tillatte høyder.

5. Mellom Rosenkrantz plass og Keyzers gate tillates
Rosenkrantz gate overbygd med et tårnparti ført opp
inntil kote + 60 og av en dybde (målt i gatas lengde-
retning) på inntil 20 m.

6. a. På Storgatas vestsiden mellom Youngs gate og Bernt
Ankers gate skal 1ste etasjes byggelinje være 7 m
tilbaketrukket fra gatelinjen og fortauet med en fri
høyde på minst 4,5 m tillates anbrakt på denne del.

- b. Bæresøylene i 4,5 meters høyde utføres med det
minste tverrsnitt som statiske hensyn tilsier.

§ 7. Fra disse vedtekter kan reguleringsrådet, eller hvor
loven krever det, bygningsrådet, under iakttagelse av be-
stemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsved-
tekter for Oslo tillate unntak i tilfelle hvor særlige grunner
taler for det.

De i samme strøk tidligere vedtatte byggeregler eller by-
planvedtekter oppheves samtidig hermed.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

6 novbr.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet
av 22 februar 1924 stadfestes vedtak av ordføreren i Oslo
24 september 1942 om regulering av området mellom
Ringeriksgata—Carl Berners plass—Christian Michelsens gate
—Marcus Thranes gate—Akerselva—bygrensen—Ringeriks-
gata.

Samtidig har departementet stadfestet vedtekter
for det regulerte område, vedtatt av ordføreren 24 september
1942. Vedtektene er enslydende med reguleringsvedtekter
stadfestet 4 juni 1942, inntatt i Norsk lovtidends 1 avdeling
for s. å. s. 498 flg.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

6 novbr.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet
av 22 februar 1924 stadfestes vedtak av ordføreren i Oslo
16 oktober 1942 om regulering av området mellom
Kirkevegen—Valkyriegata—bygrensen—Solheimsgatas for-
lengelse—Halvdan Svartes gate—Frognervegen—Kirkevegen.

6 novbr. Samtidig har departementet stadfestet vedtekter for det regulerte område, vedtatt av ordføreren 22 februar 1942. Vedtektene er enslydende med reguleringsvedtekter stadfestet 4 juni 1942, inntatt i Norsk lovtidends 1 avdeling for s. å. s. 498 flg.

6 novbr. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Herved stadfestes vedtak av 17 oktober 1942 av ordføreren i Skjervøy herred, Troms fylke, hvorved det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov nr. 4 av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Skjervøy herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Denne bestemmelse skal ikke gjelde for hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter.

7 novbr. Lov om rett for kommuner til å kreve avstått bruksrett til husrom m. v.

§ 1. Når hustilhøva i en kommune gjør det påkrevd kan fylkesmannen gi ordføreren tillatelse til:

A. Innen kommunen

- 1) å kreve avstått bruksrett til husrom som ikke er nødvendig for eieren eller i tilfelle leieren, og hans familie eller for hans næring eller bedrift.
- 2) å fastsette at leier av hus eller beboelsesleilighet på minst 2 rom og kjøkken skal ha høve til midlertidig å framleie en del av huset eller leiligheten, selv om eieren av huset eller leiligheten ikke gir samtykke til dette.
- 3) å kreve at et husleieforhold som ellers skulde opphøre etter leieavtalen eller etter oppsiing fra utleieren, skal fortsette inntil videre, såfremt leieren ikke etter lov om husleie av 16 juni 1939, eller etter kommunal vedtekt gitt med heimel i husleielovens § 41, post 1—4, har hatt høve til å kreve at oppsiinga blir kjent ugyldig eller at leieforholdet skal fortsette etter reglene i husleielovens § 38, første eller annet ledd.
- 4) å fastsette at utleier av husrom skal gi skriftlig melding til ordføreren om opphør av leieavtaler (f. eks. som følge av oppsiing, fraflytting, ombytting av leieforhold m. v.). Meldinga skal gis i god tid før leieavtalen løper ut, i hvert fall minst 14 dager før dette tidspunkt, om dette er mulig. Utleieren kan i tilfelle ikke forføye over det husrom som på denne måte er blitt ledig, før det er gått 14 dager fra meldinga be-

vislig ble sendt uten at ordføreren har gitt utleieren 7 novbr. skriftlig beskjed om at han vil kreve husrommet avstått.

- 5) å fastsette at bygning ikke kan rives uten samtykke av ordføreren, unntatt de tilfelle da bygningen er ekspropriert av det offentlige til neddriving.

B. I nærmere bestemte andre kommuner innen fylket (for Oslo og Bergen innen nabofylket)

å kreve at vedkommende ordfører så vidt mulig gjør slikt vedtak som nevnt under litra A post 1.

Tillatelse etter litra A post 3 kan fylkesmannen bare gi kommuner der § 38 i husleieloven er gjort gjeldende.

§ 2. Hvor det som følge av krigshandlinger eller av liknende ekstraordinære grunner som skyldes krigen ikke er mulig etter § 1 å skaffe det husrom som trengs, kan fylkesmannen når avgjørende samfunnsmessige omsyn gjør det nødvendig gi ordføreren tillatelse til:

A. Innen kommunen

- 1) å kreve avstått bruksrett til husrom selv om eieren eller leieren har slik bruk for rommet som nevnt i § 1, litra A, post 1.

- 2) å pålegge eier eller bruker av hus midlertidig å gi husvær til husville personer som må skaffes plass ved offentlige tiltak. Pålegget kan om nødvendig, også omfatte plikt til så vidt mulig å la dem som blir innlosjert, få senger med sengeklær, annet utstyr, lys, brensel og mat og i tilfelle også pleie og tilsyn.

B. I nærmere bestemte andre kommuner innen fylket (for Oslo og Bergen innen nabofylket)

å kreve at vedkommende ordfører så vidt mulig gjør slikt vedtak som nevnt under litra A, post 1 og 2.

§ 3. Når det ved endelig dom er avgjort at en leieboer skal flytte fra husrom kan husrommet ikke kreves avstått etter bestemmelsene i denne lov til samme leieboer.

Vedtak om fortsettelse av et leieforhold kan ikke gjøres når leieren har misligholdt leieavtalen i noe vesentlig punkt. Den omstendighet at leieren har misligholdt sin betalingsplikt er dog ikke til hinder for at det blir gjort vedtak om fortsettelse av leieforholdet, såfremt leieren før vedtaket blir gjort har betalt de misligholdte leiterminer.

§ 4. Fylkesmannens tillatelse etter §§ 1 og 2 må for å bli endelig bindende godkjennes av Sosialdepartementet. Tillatelsen har førebels virkning fra den dag den blir gitt eller fra det senere tidspunkt som fylkesmannen fastsetter.

Sosialdepartementet kan i det enkelte tilfelle samtykke

7 novbr. i at krav som nevnt i § 1 litra B og § 2 litra B blir satt fram til kommuner utenfor fylket (nabofylket).

§ 5. Vedtak etter § 1 litra A post 1—3 og litra B og etter § 2 litra A og litra B blir gjort av ordføreren i vedkommende kommune i møte med en nemnd som foruten av ordføreren som formann består av den læge som er ordfører i helserådet, namsmannen i vedkommende kommune og et medlem som med varamann blir oppnevnt av fylkesmannen. Er en kommune delt i flere namsmanns- eller helserådsdistrikter, avgjør Sosialdepartementet hvem av tjenestemennene som skal være medlemmer av nemnda. I møtet i nemnda gjør ordføreren rede for den saka han akter å gjøre vedtak i. Er et medlem uenig i det vedtak ordføreren gjør, plikter han å si fra og kreve sin mening bokført.

Er det ikke tid til å gjøre vedtak i nemndmøte uten å utsette berettigete interesser for å bli tilsidesatt, kan ordføreren ta avgjerd alene uten å kalle nemnda sammen. Han skal da gjøre de øvrige medlemmer kjent med vedtaket i første møte etter at avgjerda er tatt.

Vedtak etter § 1 litra A post 1 og § 2 litra A kan settes i verk straks. Vedtak etter § 1 litra B og § 2 litra B kan settes i verk når ordføreren i vedkommende kommune har tatt avgjerd.

I tilfelle av uenighet om utøvingen av myndighet etter § 1 litra B og § 2 litra B tar fylkesmannen avgjerd i saka. Fylkesmannens avgjerd kan ankes inn for Sosialdepartementet.

Ordføreren kan om nødvendig kreve hjelp av politiet til å sette i verk de vedtak som blir gjort.

§ 6. Når ordføreren gir rett til framleie etter § 1 litra A post 2 fastsetter han i samråd med kontrollnemnda de nærmere vilkår og regler for framleieretten i samsvar med de alminnelige regler som Sosialdepartementet gir. På samme måte skal det fastsettes nærmere regler for innlosjering etter § 2 litra A post 2.

Før avgjerd blir tatt etter § 1 litra A post 3, skal ordføreren samrå seg med kontrollnemnda. Ved avgjerda skal det tas omsyn både til utleierens og leierens tarv. Særlig skal det tas omsyn til om leieren på rimelige vilkår kan skaffe seg annet brukelig og så vidt mulig tilsvarende husrom. Videre skal det tas omsyn til om utleieren ved avtale har disponert over leiligheten på en måte som må reknes for en bedre utnyttning av leiligheten eller rommet enn tidligere.

Når et leieforhold er krevd fortsatt og det seinere oppstår tvist om misligholdelse av leieavtalen, avgjør ordføreren i møte med nemnda hvilke følger misligholdelsen skal ha for

fortsettelsen av leieforholdet. Hans avgjerd kan påankes etter 7 novbr. reglene i § 7.

En utleier kan kreve ordførerens bistand til på forhånd å få brakt på det rene om en leier ønsker å fortsette et leieforhold som skal opphøre. Er spørsmålet om fortsettelse av leieforholdet av utleier eller leier brakt inn for ordføreren, kan utkasting ikke finne sted før avgjerd er tatt.

En utleier kan kreve at vederlaget i et leieforhold som blir krevd fortsatt blir regulert av kontrollnemnda, dersom vilkårene for slik regulering etter de vanlige prisforskrifter er til stede.

Fylkesmannen kan bestemme at de gjøremål som i § 1 litra A post 2 og 3, jfr. 1, 2 og 3 ledd ovenfor, er lagt til ordføreren (nemnda) kan føres over til kontrollnemndas avdeling for hussaker i de kommuner som har opprettet slik avdeling.

§ 7. Over et vedtak etter § 1 litra A post 1—3, jfr. litra B, og etter § 2 kan den som blir rammet av vedtaket, klage til by- eller herredsretten i den kommunen der husrommet ligger. Er det opprettet særskilt husleierett i kommunen, går klagen til husleieretten.

Klagen kan bare grunnes på feil i rettsanvendelsen. Den må være framsatt innen 14 dager etter at vedkommende har fått melding om vedtaket. Retten kan gi oppreisning etter de regler som gjelder under rettergang. Klagen blir framsatt for ordføreren, som snarest mulig legger den fram for retten med de opplysninger som trengs. Retten avgjør klagen ved kjennelse. Kjennelsen kan påkjæres etter reglene i tvistemålslovens kap. 26. Klagen eller kjæremålet har ikke oppsettende virkning, med mindre retten treffer annen bestemmelse.

§ 8. Kontrollnemnda i den kommunen der husrommet ligger fastsetter i samsvar med de retningslinjer som til enhver tid er fastsatt av Prisdirektoratet, vederlag for husrom som blir tatt i bruk etter § 1 litra A post 1 og litra B og § 2, eventuelt med tilleggssytelser som er nevnt i § 2 litra A post 2. Blir det av en hovedutleier krevd vederlag for framleie, jfr. § 1, avgjør kontrollnemnda om slikt vederlag skal betales og i tilfelle hva vederlaget skal være. Kontrollnemndas avgjerder kan prøves av overordnet myndighet etter de regler som gjelder for prisreguleringer.

Vederlag for husrom som blir avstått etter § 1 litra A post 1 og litra B og § 2 litra A post 1 og litra B skal som regel settes til et månedlig beløp som skal betales forskottsvis.

Vederlag for husrom og mulige tilleggssytelser etter § 2 litra A post 2, jfr. litra B, skal betales forskottsvis for hver veke.

Når husrom er krevd avstått etter § 1 litra A post 1 og Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 57, 1942.

7 novbr. litra B, eller når husrom med mulige tilleggsytelser er krevd avstått etter § 2 er den som får seg dette overlatt ansvarlig for at vederlaget blir betalt.

Den som må avstå husrom etter denne lov kan kreve utgiftene til nødvendige reparasjoner som må gjøres før husrommet kan brukes av leieren dekket av denne etter nærmere bestemmelse av kontrollnemnda. Leieren er også ansvarlig for skade under bruken av husrommet når skaden ikke skyldes vanlig slit og elde, jfr. § 18 i lov om husleie av 16 juni 1939. Blir reparasjonsutgiftene eller skaden ikke dekket av leieren er den kommune som har krevd avståing ansvarlig.

Den som må avstå husrom m. v. etter denne lov kan av kommunen kreve erstattet utgifter som han blir påført ved avståingen, f. eks. fraflytningsutgifter. Kommunen er også ansvarlig for leietap som måtte oppstå inntil husrommet blir tatt i bruk etter vedtaket om avståing.

Blir vederlag for husrom m. v. som er avstått etter § 1 litra A post 1 og litra B og § 2 ikke betalt ved forfall, skal utleieren straks melde fra til ordføreren i den kommune som har gjort vedtak om avståing. Når det gjelder avståing etter § 1 litra B og § 2 litra B skal meldinga sendes til ordføreren i den kommune som har satt fram krav om avståing. Kommunen blir ansvarlig for vederlaget dersom ikke vedtaket eller kravet om avståing blir trukket tilbake seinest innen 14 dager etter at meldinga bevislig er sendt.

Når en kommune har skaffet en husvill husrom etter § 2 litra A post 2, med eller uten tilleggsytelser, er den kommune hvor husrommet ligger i alle tilfelle ansvarlig for at vederlaget blir betalt. Om refusjon m. v. gjelder reglene i forordning av 31 oktober 1940 om hjelp til midlertidig utflyttete fra de krigsherjete strøk.

Den som får seg overlatt husrom etter denne lov plikter å rette seg etter de vanlige husordensregler. Ved gjentatt eller vesentlig misligholdelse av denne plikt kan den som har avgitt husrommet kreve at ordføreren tar vedtaket om avståing tilbake. Nekter ordføreren å ta vedtaket tilbake kan utleieren klage over avgjerda etter reglene i § 7.

Blir vedtaket om avståing trukket tilbake, kan utleieren kreve husrommet tilbakelevert ved utkasting.

§ 9. Med husrom forstås i denne lov hus, leilighet, værelse og annen bolig samt garasje, verksteds-, fabrikk-, kontor-, forretnings-, forsamlings- og lagerlokale og liknende og like ens lagerplass, gårds plass, tomt m. v.

§ 10. Eiere, utleiere og leietakere plikter på forlangende å gi ordføreren eller den han gir fullmakt de opplysninger

som han finner nødvendige til gjennomføring av vedtak etter 7 novbr. denne lov.

§ 11. Sosialdepartementet gir nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 12. Denne lov trer i kraft 15 november 1942. Fra samme tid oppheves Administrasjonsrådets bestemmelser om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene av 27 juni 1940.

En kommune som etter § 2 i de nevnte bestemmelser av 27 juni 1940 har fått tillatelse til å kreve avstått husrom, trenger ikke tillatelse etter § 1 litra A post 1 og litra B og § 2 litra A post 1 og litra B i denne lov.

Oslo 7 november 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

R. J. Fuglesang.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

7 novbr.

Med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsetter departementet at Stokken herred, Aust-Agder fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

7 novbr.

Med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsetter departementet at Vågan herred, Nordland fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.

Vedtaket trer i kraft i dag.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.